

Dissertatio CCII.

Virgo fuit in utero matris a peccato per gratiam sanctificata, & sine peccato nata. Denique Bernardinus Senensis Sermone de S. Joanne Baptista: Tertia fuit sanctificatio maternalis, & ista removet culpam originalem, & confert gratia, & removet primitatem ad peccandum, tam mortaliter, quam venialiter; & hæc fuit in Virgine, Matre &c.

Respondemus ad I. In scripturarum intelligentia datur regula generalis, quod quando continent propositiones universales, non ita accipi debent, ut nullam admittant limitationem, & exceptionem. Exempla habemus in eadem Virgine Maria. Dicitur enim Genes. 3. cuilibet ex hominibus: *Pulvis es, & in pulvorem reverteris; item cuilibet ex mulieribus; In dolore paries*: Et nihilominus B. Virgo non est reversa, & in dolore non parerit. Dicitur etiam Jacobi 3.: *In multis offendimus omnes*: & I. Joann. 1. Si dixerimus quod peccatum non habemus, ipsos sedecimus: & tamen B. Virgo non offendit actualiter Deum, & peccatum actuale non habuit, ut Catholicorum omnes sententur. Legimus quoque alia exempla in aliis Scripturis, nam in Genes. 6. *Omnis quippe caro corruperat viam suam: & nihilominus ibidem continetur: Noe virjulus, atque perfectius fuit in generationibus suis*: Exod. 12. *Neque enim erat donus in qua non jaceret mortuus*; & tamen S. Augustinus in hunc locum scribit: *Potuit esse aliqua domus, que primogenitum non haberet*. Elther 15. *Non pro te, sed pro omnibus hac lex constituta est*; ubi universalis propositioni adjungitur exceptio. Ceterum propositiones illæ universales in materia, de qua loquimur, intelligenda sunt, ait Hennus, de debito, & necessitate contrahendi originale, seu moriendi spiritualiter, nisi quis ex speciali privilegio praeservetur, sicut fuit B. Virgo.

Ad II. Christus fuit Mediator, & Redemptor etiam respectu B. Mariæ Virginis, ut in probationibus offendimus; præcipue in 13., & 14. ad quas legentes remittimus. Ibi enim inventio non solum Christum Dominum præservantem Matrem suam ab originali labe, fuisse respectu ejusdem Redemptorem, ac Mediatorem, verum quoque fuisse perfectissimum Redemptorem, & Mediatorem respectu ipsius tantum, quando respectu ceterorum fuit absolute Mediator, & Redemptor.

Ad III. Christus Dominus venit etiam, ut medicus respectu Sanctissime lux Matris,

cam scilicet non liberando ab infirmitate, sed ab ea præservando, quod etiam opus est medicorum. Ceterum, si Adam non peccasset, nos diximus, Christum Dominum etiam fuisse venturum in mundum, sed non eo modo, quo venit, nimirum in carne passibili, & mortali; ac proinde non ut peccatores salvos faceret, sed ut justos ditarer, & ornaret ampliori sanctitate, & gratiarum ubertate. Hoc pacto dicimus, venisse modo respectu Mariæ Virginis; quavis in illa hypothesi non venisset ut medicus, neque sanando, neque præservando, quia tunc nulla fuisset contracta infirmitas ab humana natura, & ab hominibus nec contracta, nec contrahenda.

Ad IV. Salvum fecit Christus adventu suo genus humanum, quod periret; B. Virginem vero salvam fecit ne periret, quod quidem præstiterit, eam ab originali culpa præservando, non liberando.

Ad V. Utique venit Christus in hunc mundum peccatores salvos facere, illos scilicet, qui erant peccatores; tamen B. Virginem, quia non erat peccatrix, salvam fecit, ne esset; quod etiam est salvandi modus, ut diximus de modo redimenti, & de modo mediandi.

Ad VI. Certe, si Concilium Basileense fuisse legitimum, immunitas B. Mariæ Virginis ab originali labe esset de fide, quod nos non dicimus. Attulimus tamen ejus determinationem, ratione tor, tantorumque Patrum, doctrina, ac pietate præstantium, qui eidem Concilio interfuerunt. Miramus nihilominus valde, Theologos quosdam, qui Concilium Basileense, uti legitimum agnoscent, & immaculatam Virginis Conceptionem hoc non obstante, inficiantur. Quod si cum Bandello dicant, Concilium illa decreuisse in odium Patrum ordinis Prædicatorum, qui Concilio non adhærebant, hoc aperte refellunt, authoritate S. Antonini, qui 3. pars histor. tit. 22. cap. 10. refert, Basileensem Concilio interfuisse Magistrum Ioaninem, Sacrae Theologiae Professorem Ordinis Prædicatorum, qui multum laboraverat in sermonibus, & disputationibus, in forendo Conciliabulo; & authoritate etiam Aeneas Sylvii, qui postmodum fuit Pius II., qui etiam narrat, Basileensi Concilio interfuisse Fratrem Nicolaum Gallicum ex Ordine Prædicatorum.

Ad VII. Multis rationibus Frassen ostendit, Decretum illud Sanctæ Romanæ, & Generalis Inquisitionis fuisse fictitium; ve-